

ледский (холандски еврейнъ), посетилъ Цариградъ презъ време на единъ такъвъ цирковъ празникъ, разправя, че подобни величествени игри нигде не е виждалъ. Освенъ конскитъ надбѣгване, тукъ пропусkali понѣкога за борба и звѣрове. За тая цель сж поддържали специална звѣрилница отъ лѣвовe, пантери и други звѣрове.¹⁾

Св. Григорий Богословъ, оплаквайки това ока-
янно пристрастие на византийската тѣлпа къмъ зрелищата казва: „какъвъ позоръ хората да сж толкова полудѣли за конски надбѣгвания, театри, циркове и ловъ, като смѣтатъ, че въ туй именно се състои животътъ, и че първъ градъ между градоветъ е онзи, въ който сж развити подобни игри.“²⁾

Иподромътъ си ималъ свой езикъ, чиято вулгарност отивала често до тамъ, че разярената тѣлпа ругаела императоритъ съ разни цинични думи, като ги замѣрвали съ камъне. Императоритъ мълчаливо понасѣли тѣзи оскърбления, узаконени единъ видъ на тая арена, когато деспотизмътъ за дълги още вѣкове задушвалъ свободата на словото и печата. Но тѣзи екцеси, въ които се таело набралото се народно негодувание противъ произволитъ на императоритъ и тѣхнитъ сановници, били причина за пораждането на кървави стѣлковения, каквото е това на „Ника“, разразено съ грозенъ бунтъ презъ царуването на Юстиниана³⁾. Но миризмата отъ човѣшки жертви заразила не само атмосферата на Иподрома.

вилъ голѣми привилегии на Зеленитъ, като имъ далъ, може би, и обещанието, че тѣхнитъ деяния ще оставатъ безнаказани (Еселингъ; Византийска култура, стр. 45).

¹⁾ Въ първата година отъ управлението на Юстиниана за такъво едно зрелище сж били пуснати 20 лѣва и 30 пантери.

²⁾ Слово 25.

³⁾ Презъ време на това възтание паднали 30,000 души.